

Саволлар ўта мураккаб ва аник. Унга тўла жавоб бериш ҳам оғир ва масъулиятидир. Бинобарин, бугунги ҳаётимизда кечираётган ҳар бир кунни мизда бу саволларнинг жавобига этиёж сезамиз. Истиқолимиз олдимизга қўйил келаётган ҳар бир масаланинг энг самарали ечимини топиш учун иложи борича купрот фидойилар сафарларини хамма соҳаларда кенгайтишимизни талаб этмоқда. Айни шулар бизнинг таянчи ва ишонч кучларимизни ташкил этади. Жамиятнинг тадқири — шулар қўйидадир... Савол туғлиди: хўш, бундай кучларни кәёдан оламиш ва қандай этишигимиз? Буларга манзуб борми? Бундай манзубни уларни қандай этишириш йўлларини юртбосимиз бир эмас, бир неча борчишиларида, субхатларидан, иммий-назарий асарларидан кўрсатиб берганлар. Мана бу фикрларга бир ётибор киляйлик:

«Тарих миллиатининг ҳақиқий тарбиячисига яхшил бормоқда. Буюк ахждодларимизнинг ишлари ва жасоратларни тарихий хотиримизни жонлантириб, янги фуқаролик онгини шакллантиримоқда. Алжокий тарбия ва ибрат манбаига айланмоқда... Эзбек олимларининг куч-гайратлари билан тархиилизимизнинг кўпдан кўп мухим саҳифалари, энг тарбияларни, XIX аср охири — XX аср боштарни тархии янгидан қашф этилди...»

Ўзбеклар орасида «Емон этмай яхши йўк» деган бир оидий макол бор. Сиртдан жўнгина кўринган бу ибора тагиоя терсан фалсафий мантиқ касб этади. Ҳаёт ҳамиси яхшилик билан ёмонлик, эзгулик, ёвузлик, хўёнат билан фидойиларини курашлари, кошишларидан ташкил топган ва булардаги зиддиятлар турили тарихий давлатлар ташкиларда шаклларда давом этади. Яъни мазкур ҳаёт курашлар асло йўқолмайди. Фақат шаклларни ўзгариштири туради, давом этаверади. Инсонларнинг барча табакалари, айниси зиёни қатламига мансублари — мазкур жараёнда ўзлигини шундай шаклшамойилларда намоён килиладилари, гоҳо фидойилар айни хиёнаткорлар даҳ жаҳр кўрилар. Буни хамма очиқ пайайди, катто кўриб туради, аммо боззалинин юридик жиҳатдан кеч кўлга тушириб бўлмайди. Бу нима дегани? Кизик: хиёнаткор бўлса-ю айбинон бўйнига кўйил бўлмаса? Ҳа, хамма бўла шунда! Зоро дунё-дунё бўлгандан бўён давлатни бошқариш, ҳаҷом омисига етакчилик килиш ҳақида озмунна конуннлар ёзилмагандир. Лекин барбири ҳаётнинг бўту борийгини ўз ичига тўла оладиган конунни хали ҳеч ким яратган эмас ва яратни олмаса ҳам кеяр: Чунки ҳаёт худди кониот сингари чексиз-чегарасиз, воқеалар, ходисаларнинг рўй берганларидан хали

Фидойилик — НИМА ЎЗИ?

1. Фидойилик деганда қандай ҳаёлга борамиз?
2. Буни ким қандай тушунади?
3. Асли фидойиликнинг туб белгилари борми? Бўлса у қандай намоё бўлади?
4. Оғиздаги фидойилик билан амалдаги фидойиликини билмайди? Буни ажратиб олиш учун расмий конунлардан кўра маънавий конуниятлар кўп. Буни қандай изоҳлаш мумкин ва ҳоказо...

инсон ҳақидаги фикримизни шу ерда тўхтатиб, яна асосин мақсадга ўтамиш... Гап яна ўша фидойилик ва уни ким қандай тушуниши ҳақида. Кизик, фидойиликнинг асли таъбири борми-йўкми? Фикримча бир аник ҳақиқат бор! Фидойилик — бу иймон ва аввало милий, бинобар, умуминсоний эътиқод, яъни, иносиф, виждан демак, дастлаб бегарас тўғрисида таъриғи яшашга интилиш. Ҳомонликка нафрат, яхшилини мояйлик. Ҳиёна бефарҳ карамаслик, иложи борича унга қарши жасорат билан курашиш. Эзгуликни қўллаб кувватлаш. Ундан шахсий манфаат кўзлашаслик. Яна, фидойилик — ўз оиласига, бола-чакларига ғамхўрлик килиши, уни бирорвлар хисобидан эмас, ўз меҳнат билан таъминлашга итилиши. Ватан, ҳаљ манфаатини ўз манфаат билан уйғулигини идрок этиш. Зоро, бирор билар, бирор билас бирчандан ҳаётдан узилган бирор манфадат йўк. Ҳаммаси бир-бiri билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Демокримики, ҳеч бир инсон, ҳеч бир давлат ва ҳаљ ҳаётдин билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Бизнинг ёки менинг ичи ўзи шахсий ишим деб олмайди. Базъизлар айтиди лекин буни таъзиминга тушунмагандарига айтиди. Аслида катта маънодига Ер юзида яшадиган инсоннинг эмас, хайвонот олами, ўсимлик, ер ости-устубийлиги — хамма-хаммаси бир-бiri билан шу қадар боғланганки, уни факат етук ёзиллигарига идрок этилади, шунга қараб ўз ҳаётларини курдилар... Буларнинг барчasi фидойилик, ясамалик, копчилк, сунъийлик, гайритабиилик каби тушунчалар билан мантиқий корниш кетади...

Энди юкорида айтилган фикр-мулоҳазаларимизнинг рўй бергаётган воқеалар... Бирок, минг афус билан таъкидларимиз, айрим раҳбар ходимлар ўзларига билдирилган ишончни, берилган хукук ва ваколатларни, халқимиз, Ватанимиз олдига ённинг бўята шахмум фуқаролик бурчларини ишонтиб ёки йўқотиб, жигилдон балосига, айни заминда келиб чиқадиган амалларни хасталигига гирифот бўлиб, ўз халқи, давлати, Ватани мол-мулжаларни талон-тароҳ кила бошладилар... Бундай салбий ишларни улар гурӯбозлилар, маҳаллийчилик, кариндош-ургузлилар ви ошна-оғайнини сингари ўзбекнинг энг яхши ниятлар заминда роҳролланган милий уроф одатларини факат ўз манфаатларига бўйсундириб, сунъистемоқ килидилар, буздирилар, ёрдилар, яхшилини ёмонликка аллантириб юбордилар... Ўлаб каранг, қариндош-ургузлар билан борди-келди килиш гарни барча милиатларда бўлсалад. Марказий Осиёнинг асли ахоли, шу жумладан, ўзбеклардаги сингари кенг таркалган эмас. Яхши ошна-оғайнинар билан бөгарад, санимий алоқада бўлиш, кези келгандага маслаҳат ёки бир пиёла чой, тўкин дастурхон атрофида кўнгилдан субхатлашиб, ашула, мусикалар эшишиб, ҳазил-хузуллар, пайрову асиялар айтишиб ўтиришга нима ётсин? Бирок, ҳар бир ҳаётни ва энг яхши, энг ёқимли, кишига шав-завк берадиган, аклига ақи, билимга-билим ёки қалбидаги олий ниятларига етишида кўмлашадиган анжуманлардан факат шах-

инсон ҳақидаги фикримизни шу ерда тўхтатиб, яна асосин мақсадга ўтамиш... Гап яна ўша фидойилик ва уни ким қандай тушуниши ҳақида. Кизик, фидойиликнинг асли таъбири борми-йўкми? Фикримча бир аник ҳақиқат бор! Фидойилик — бу иймон ва аввало милий, бинобар, умуминсоний эътиқод, яъни, иносиф, виждан демак, дастлаб бегарас тўғрисида таъриғи яшашга интилиш. Ватан, ҳаљ манфаатини ўз манфаат билан уйғулигини идрок этиш. Зоро, бирор билар, бирор билас бирчандан ҳаётдан узилган бирор манфадат йўк. Ҳаммаси бир-бiri билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Демокримики, ҳеч бир инсон, ҳеч бир давлат ва ҳаљ ҳаётдин билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Бизнинг ёки менинг ичи ўзи шахсий ишим деб олмайди. Базъизлар айтиди лекин буни таъзиминга тушунмагандарига айтиди. Аслида катта маънодига Ер юзида яшадиган инсоннинг эмас, хайвонот олами, ўсимлик, ер ости-устубийлиги — хамма-хаммаси бир-бiri билан шу қадар боғланганки, уни факат етук ёзиллигарига идрок этилади, шунга қараб ўз ҳаётларини курдилар... Буларнинг барчasi фидойилик, ясамалик, копчилк, сунъийлик, гайритабиилик каби тушунчалар билан мантиқий корниш кетади...

Энди юкорида айтилган фикр-мулоҳазаларимизнинг рўй бергаётган воқеалар... Бирок, минг афус билан таъкидларимиз, айрим раҳбар ходимлар ўзларига билдирилган ишончни, берилган хукук ва ваколатларни, халқимиз, Ватанимиз олдига ённинг бўята шахмум фуқаролик бурчларини ишонтиб ёки йўқотиб, жигилдон балосига, айни заминда келиб чиқадиган амалларни хасталигига гирифот бўлиб, ўз халқи, давлати, Ватани мол-мулжаларни талон-тароҳ кила бошладилар... Бундай салбий ишларни улар гурӯбозлилар, маҳаллийчилик, кариндош-ургузлилар ви ошна-оғайнини сингари ўзбекнинг энг яхши ниятлар заминда роҳролланган милий уроф одатларини факат ўз манфаатларига бўйсундириб, сунъистемоқ килидилар, буздирилар, ёрдилар, яхшилини ёмонликка аллантириб юбордилар... Ўлаб каранг, қариндош-ургузлар билан борди-келди килиш гарни барча милиатларда бўлсалад. Марказий Осиёнинг асли ахоли, шу жумладан, ўзбеклардаги сингари кенг таркалган эмас. Яхши ошна-оғайнинар билан бөгарад, санимий алоқада бўлиш, кези келгандага маслаҳат ёки бир пиёла чой, тўкин дастурхон атрофида кўнгилдан субхатлашиб, ашула, мусикалар эшишиб, ҳазил-хузуллар, пайрову асиялар айтишиб ўтиришга нима ётсин? Бирок, ҳар бир ҳаётни ва энг яхши, энг ёқимли, кишига шав-завк берадиган, аклига ақи, билимга-билим ёки қалбидаги олий ниятларига етишида кўмлашадиган анжуманлардан факат шах-

инсон ҳақидаги фикримизни шу ерда тўхтатиб, яна асосин мақсадга ўтамиш... Гап яна ўша фидойилик ва уни ким қандай тушуниши ҳақида. Кизик, фидойиликнинг асли таъбири борми-йўкми? Фикримча бир аник ҳақиқат бор! Фидойилик — бу иймон ва аввало милий, бинобар, умуминсоний эътиқод, яъни, иносиф, виждан демак, дастлаб бегарас тўғрисида таъриғи яшашга интилиш. Ватан, ҳаљ манфаатини ўз манфаат билан уйғулигини идрок этиш. Зоро, бирор билар, бирор билас бирчандан ҳаётдан узилган бирор манфадат йўк. Ҳаммаси бир-бiri билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Демокримики, ҳеч бир инсон, ҳеч бир давлат ва ҳаљ ҳаётдин билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Бизнинг ёки менинг ичи ўзи шахсий ишим деб олмайди. Базъизлар айтиди лекин буни таъзиминга тушунмагандарига айтиди. Аслида катта маънодига Ер юзида яшадиган инсоннинг эмас, хайвонот олами, ўсимлик, ер ости-устубийлиги — хамма-хаммаси бир-бiri билан шу қадар боғланганки, уни факат етук ёзиллигарига идрок этилади, шунга қараб ўз ҳаётларини курдилар... Буларнинг барчasi фидойилик, ясамалик, копчилк, сунъийлик, гайритабиилик каби тушунчалар билан мантиқий корниш кетади...

Энди юкорида айтилган фикр-мулоҳазаларимизнинг рўй бергаётган воқеалар... Бирок, минг афус билан таъкидларимиз, айрим раҳбар ходимлар ўзларига билдирилган ишончни, берилган хукук ва ваколатларни, халқимиз, Ватанимиз олдига ённинг бўята шахмум фуқаролик бурчларини ишонтиб ёки йўқотиб, жигилдон балосига, айни заминда келиб чиқадиган амалларни хасталигига гирифот бўлиб, ўз халқи, давлати, Ватани мол-мулжаларни талон-тароҳ кила бошладилар... Бундай салбий ишларни улар гурӯбозлилар, маҳаллийчилик, кариндош-ургузлилар ви ошна-оғайнини сингари ўзбекнинг энг яхши ниятлар заминда роҳролланган милий уроф одатларини факат ўз манфаатларига бўйсундириб, сунъистемоқ килидилар, буздирилар, ёрдилар, яхшилини ёмонликка аллантириб юбордилар... Ўлаб каранг, қариндош-ургузлар билан борди-келди килиш гарни барча милиатларда бўлсалад. Марказий Осиёнинг асли ахоли, шу жумладан, ўзбеклардаги сингари кенг таркалган эмас. Яхши ошна-оғайнинар билан бөгарад, санимий алоқада бўлиш, кези келгандага маслаҳат ёки бир пиёла чой, тўкин дастурхон атрофида кўнгилдан субхатлашиб, ашула, мусикалар эшишиб, ҳазил-хузуллар, пайрову асиялар айтишиб ўтиришга нима ётсин? Бирок, ҳар бир ҳаётни ва энг яхши, энг ёқимли, кишига шав-завк берадиган, аклига ақи, билимга-билим ёки қалбидаги олий ниятларига етишида кўмлашадиган анжуманлардан факат шах-

инсон ҳақидаги фикримизни шу ерда тўхтатиб, яна асосин мақсадга ўтамиш... Гап яна ўша фидойилик ва уни ким қандай тушуниши ҳақида. Кизик, фидойиликнинг асли таъбири борми-йўкми? Фикримча бир аник ҳақиқат бор! Фидойилик — бу иймон ва аввало милий, бинобар, умуминсоний эътиқод, яъни, иносиф, виждан демак, дастлаб бегарас тўғрисида таъриғи яшашга интилиш. Ватан, ҳаљ манфаатини ўз манфаат билан уйғулигини идрок этиш. Зоро, бирор билар, бирор билас бирчандан ҳаётдан узилган бирор манфадат йўк. Ҳаммаси бир-бiri билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Демокримики, ҳеч бир инсон, ҳеч бир давлат ва ҳаљ ҳаётдин билан ўз кўринган, ҳолда боғланган. Бизнинг ёки менинг ичи ўзи шахсий ишим деб олмайди. Базъизлар айтиди лекин буни таъзиминга тушунмагандарига айтиди. Аслида катта маънодига Ер юзида яшадиган инсоннинг эмас, хайвонот олами, ўсимлик, ер ости-устубийлиги — хамма-хаммаси бир-бiri билан шу қадар боғланганки, уни факат етук ёзиллигарига идрок этилади, шунга қараб ўз ҳаётларини курдилар... Буларнинг барчasi фидойилик, ясамалик, копчилк, сунъийлик, гайритабиилик каби тушунчалар билан мантиқий корниш кетади...

Энди юкорида айтилган фикр-мулоҳазаларимизнинг рўй бергаётган воқеалар... Бирок, минг афус билан таъкидларимиз, айрим раҳбар ходимлар ўзларига билдирилган ишончни, берилган хукук ва ваколатларни, халқимиз, Ватанимиз олдига ённинг бўята шахмум фуқаролик бурчларини ишонтиб ёки йўқотиб, жигилдон балосига, айни заминда келиб чиқадиган амалларни хасталигига гирифот бўлиб, ўз халқи, давлати, Ватани мол-мулжаларни талон-тароҳ кила бошладилар... Бундай салбий ишларни улар гурӯбозлилар, маҳаллийчилик, кариндош-ургузлилар ви ошна-оғайнини сингари ўзбекнинг энг яхши ниятлар заминда роҳролланган милий уроф одатларини факат ўз манфаатларига бўйсундириб, сунъистемоқ килидилар, буздирилар, ёрдилар, яхшилини ёмонликка аллантириб юбордилар... Ўлаб каранг, қариндош-ургузлар билан борди-келди килиш гарни барча милиатларда бўлсалад. Марказий Осиёнинг асли ахоли, шу жумладан, ўзбеклардаги сингари кенг таркалган эмас. Яхши ошна-оғайнинар билан бөгарад, санимий алоқада бўлиш, кези келгандага маслаҳат ёки бир пиёла чой, тўкин дастурхон атрофида кўнгилдан субхатлашиб, ашула, мусикалар эшишиб, ҳазил-хузуллар, пайрову асиялар айтишиб ўтиришга нима ётсин? Бирок, ҳар бир ҳаётни ва энг яхши, энг ёқимли, кишига шав-завк берадиган, аклига ақи, билимга-билим ёки қалбидаги олий ниятларига етишида кўмлашадиган анжуманлардан факат шах-

инсон ҳақидаги фикримизни шу ерда тўхтатиб, яна асосин мақсадга ўтамиш... Гап яна ўша фидойилик ва уни ким қандай тушуниши ҳақида. Кизик, фидойиликнинг асли таъбири борми-йўкми? Фикримча бир аник ҳақиқат бор! Фидойилик — бу иймон ва аввал

ДУШАНБА, 14

Ўзтви

6.30 «Ассалом, Узбекистон!»

8.00-8.40 «Ахборот» ***

8.40 «Узли». Барий-публистик курсату

10.05 «Ходжадин». Телевизион бадни

10.00, 12.00, 14.00, 18.00 Янгиликлар.

10.45 Кине айнинлари

10.45 «Ходжадин кундаги».

10.45 «Отиш тоҳ». Телевизион ўзи.

10.45 «Ходжадин кундаги».

12.05 Кундузди сенс. «Доктор Жекил ва мис-

тер Хайдарин гарифий саргузаштари». Барий

13.35 «Обуда ўзди оғодамлар яшади». Тех-

лийн курсату

14.10-14.40 Узбекистон телерадиокомпания

биг макоминлар ишончларинин кондитери.

17.55 Курасутлар тартиби.

18.00 «Ходжадин кундаги».

18.30 «Отиш тоҳ». Телевизион бадни

20.00 «Ахборот» (рус тилида).

20.10 Ошум арбозлари.

20.10 Кундузди сенс.

20.10 Сенсат. «Джонни кунчакларини

кондитери.

22.40 «Кусто командининг сур ости саргу-

зату». Телевизион 3-сарчи.

23.25 XII Осиё уйинлари кундаги.

23.40 «Ходжадин кундаги» намойиш этиди

Одил Ехубов. «Адолат манзими». Видео-

фильм премьераси. 2-серия.

23.40 «Ходжадин кундаги» намойиш этиди

Одил Ехубов. «Адолат манзими». Видео-

фильм премьераси. 2-серия.

23.40-20.20 Кундузди сенс.

18.00-18.30 «Ходжадин кундаги».

18.30 «Ассалом, Узбекистон!»

8.00-8.30 «Ахборот» ***

8.30 Республика газетасининг шархи.

8.40 «Ходжадин кундаги» намойиш этиди

10.00, 12.00, 14.00, 18.00 Янгиликлар.

10.45 «Ходжадин кундаги».

10.45 «Ходжадин кундаги».

12.05 «Ходжадин кундаги» намойиш этиди

Одил Ехубов. «Адолат манзими». Видео-

фильм премьераси. 2-серия.

12.05 «Ходжадин кундаги» намойиш этиди

Одил Ехубов. «Адолат манзими». Видео-

фильм премьераси. 2-серия.

12.05-20.20 Кундузди сенс.

18.00-18.30 «Ходжадин кундаги».

18.30 «Ходжадин кундаги».

18.30-18.40 Узбекистон телерадиокомпания

курсату.

18.30-18.40 Узбекистон телерадиокомпания